

handlede i Finansudvalget, og disse Andragender have ogsaa været førte ned til Behandling her i Tinget. Sidste Gang endte denne Behandling med, at Andragenderne bleve henviste til Undersøgelse og Overvejelse af Krigsministeren og Finansministeren. Forsvarsministeren og jeg have derefter overvejet Sagen, og Frugten af denne Overvejelse er dette Forslag. Det gaar altsaa ud paa at pensionere disse Funktionærer, og Forslaget til denne Pensionslov er væsentlig i Overensstemmelse med de nyere Pensionslove, som ere givne til de forskellige Etater, idet den almindelige Pensionslov af 24. Februar 1858 er lagt til Grund derfor, dog saaledes, at for at være pensionsberettiget skal vedkommende være mindst 35 Aar og i over 10 Aar have været i en Stilling, med hvilken der efter denne Lov er forbundet Adgang til Pension.

Med Hensyn til Pensioneringen er der i øvrigt foretaget en Inddeling i 2 Klasser: Klasse A., som angaar Funktionærer, hvorved forstaas de Personer, som have fast Maanedes- eller Ugeløn og som Regel ikke oppebære anden Indtægt og ikke lide nogen Afkortning eller Afdrag paa Grund af tilfældig Fraværelse fra Tjenesten — Klasse B. alle andre civile Personer, som ere ansatte under Krigsministeriet, og hvis Lønning er vekslende efter det præsterede Arbejde, saa at de kun lønnes, naar de ere til Stede ved Arbejdet. I Overensstemmelse med de Principper, som vi have fulgt andetsteds, med Hensyn til de Arbejdere, som her ere henregnede under Klasse B., vil der for deres Vedkommende blive fastsat af Krigsministeren Pensioneringssatser, hvorefter Pensioneringen bestemmes. Disse Pensioneringssatser maa være højst 1,500 Kr.

Blandt de Funktionærer, der blive at pensionere efter denne Lov, er ogsaa Sygeplejersker. Det har været under Overvejelse at give dem en Særstilling, idet deres anstrengende Tjeneste medfører, at de i Regelen ere opslidte paa et tidligere Tidspunkt end de øvrige Funktionærer, som høre herhen under. Imidlertid har det sine Vanskeligheder at tage en enkelt Klasse Funktionærer ud og give ganske specielle Regler for den; jeg vil imidlertid gerne under Sagens Behandling her i Tinget — jeg tænker mig, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg — forhandle med Udvalget, om der ikke var nogen Mulighed for dog at tage et berettiget Hensyn til, at Sygeplejerskerne i Regelen ere opslidte tidligere end andre Funktionærer.

Dette Lovforslag angaar i alt 950 Personer, hvoraf 800 Mænd og 150 Kvinder, som i alt oppebære en Løn af ca. 1 Mill. Kr. Den aarlige Udgift for Statskassen er det meget vanskeligt at sige noget bestemt om. Tænker man sig alle dem, der for Øjeblikket ere beskæftigede her, og som ere over 60 Aar, afskedigede og pensionerede efter Loven, vil det medføre en Udgift til Pensioner af 53,000 Kr. i Henhold til denne Lov. Det er jo imidlertid Maksimum; saa højt vil man ikke naa, og desuden vil man jo komme til at spare noget i Understøttelser, som man for Tiden giver. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Det tredje Forslag er Forslag til Lov om Amtsforvalternes Kontorhold m. v. Det er et af de sædvanlige Kontorholdslovsforslag, som kommer igen hvert 5te Aar, og Beregningen af Amtsforvalterembedernes Kontorhold er gjort paa sædvanlig Maade. Der er for saa vidt intet nyt at bemærke. Imidlertid findes der en Bestemmelse i denne Kontorholdslov, som er ny. Det er i Forslagets § 3, og den angaar Skattekvitteringsbøgerne. Ifølge Forordningen angaaende Amtsstueoppebørsler m. v. af 8. Juli 1840 skal enhver, som har staaende Skatter og Afgifter at erlægge, have sin Skattekvitteringsbog, og ifølge Praksis har det været saaledes i umindelige Tider, at disse Skattekvitteringsbøger købt paa Amtsstuerne, og det har været Amtsstuefuldmægtigenes Forretning at sælge disse Skattebøger med en Fortjeneste, der i Forhold til deres Værdi er overordentlig stor. Dette Forhold har jeg syntes var uheldigt. Det er ganske vist ikke store Beløb, det drejer sig om, 1 Kr. eller 1 Kr. og 25 Øre for en Skattebog, men for dem, som kun svare nogle faa Øre i Skat, kan det dog være en Ubehagelighed ved Lejlighed at blive paa tvungen en Skattebog, som skal betales med et Beløb, der er flere Gange saa stort som Skatten, der skal betales, og jeg har fundet det i og for sig urimeligt at opretholde dette. Derfor er det her i § 3 bestemt, at naar en Skattekvitteringsbog er udkreven, skal for Fremtiden en ny Skattekvitteringsbog udleveres gratis til Erstatning derfor, og naar en Skattebog kasseres af anden Grund eller ønskes ombyttet, kan den købes, men købes til den Pris, som den virkelig er værd, altsaa for hvad det koster Staten at fremskaffe den. Med andre Ord, den Forretning, det er for Øjeblikket for Amtsstuefuldmægtigen at sælge Skattekvitteringsbøger, gaar nu ud af de-